

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Overdenking: Lucas 15, 11 - 32
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 95 : 1 en 2**
4. **Schuldbelijdenis door het zingen van Gezang 17 : 1, 2 en 3**
5. **Genadeverkondiging**
6. **Amenlied op genadeverkondiging: Gezang 17 : 4 en 5**
7. **Lezing formulier voor de viering van het Heilig Avondmaal**
8. **Klaarmaken tafel: Lied 358 : 1, 2 en 3**
9. **Tafel 1: Schriftlezing en overdenking Lucas 15 : 11 – 20a**
10. **Zingen: Lied 358 : 4, 5 en 6**
11. **Tafel 2: Schriftlezing en overdenking Lucas 15 : 20b - 24**
12. **Zingen: Psalm 51 : 7**
13. **Tafel 3: Schriftlezing en overdenking Lucas 15 : 25 - 32**
14. **Zingen: Psalm 103, 1, 3, 4 en 5**
15. **Lezing van de wet**
16. **Zingen: Lied 473 : 1, 2, 3 en 4**
17. **Dankzegging en voorbede**
18. **Collecte**
19. **Zingen: Psalm 103 : 8 en 9**

Eerste schriftlezing:

Ergernis van schriftgeleerden en Farizeeën over het feit dat de HJ met hoeren en tollenaars ontvangt en met hen eet.

Drie gelijkenissen, één daarvan de gelijkenis van de verloren zoon.

Een vader en zijn twee zoons.

Jongste wil er vandoor. Erfenis, verkoop erfenis, kwetsing, ver weg. Vrijheid.

Feesten en verkwisting.

Noodlot slaat toe. Geld op, vrienden weg, hongersnood, werkeloosheid en eenzaamheid.

Smeken om een baantje.

Varkens hoeden. Smerige beesten, onreine dieren.

Jaloers op de varkens.

Bezinning. Wat had hij gedaan? Ondankbaar, vader gekwetst, tegen de Her gezondigd, dwaas.

Herinnering aan het grote hart van zijn vader doet hem besluiten naar huis te gaan.

Tweede schriftlezing:

Vader ziet en herkent zijn zoon. Ondanks het feit dat hij waarschijnlijk vies was en er armoedig uit zag.

Vader werd met ontferming bewogen. Zijn hart ging open toen hij zijn kind in deze toestand zag.

Ontmoeting van de vader met zijn smoezelige kind.

Nog voordat het kind wat heeft gezegd, zijn excuses heeft aangeboden, sluit zijn vader hem in de armen.

Zoon krabbelt niet terug. Hij denkt niet: ik hoef niet eens op de knieën.

Verlangen om zijn schuld te belijden. Echt contact te krijgen met zijn vader.

Van hart tot hart.

Vader wil niet weten van een zoon die zijn arbeider wordt. Zijn zoon blijft zijn zoon.

Zijn zoon is terug. Mooiste kleren, ring aan zijn vinger en feest vieren.

Zijn zoon was **dood**, maar leeft. Zijn hart was dood en koud. Vol egoïsme en op zoek naar dom plezier.

Nu **levend**. Zijn hart kent berouw, schuld en hij schaamt zich er niet voor zijn schuld te bekennen. De liefde van zijn vader is hem meer waard dan zijn trots.

Derde schriftlezing:

De oudste zoon komt thuis. Hoort muziek uit het huis.

Reserve. Hij gaat niet naar binnen. Gaat een knecht vragen wat er aan de hand is.

Hij is beledigd.

Als hij hoort wat er gebeurd is, dan is hij woedend en hij weigert het huis in te gaan.

Hij is beledigd, voelt zich tekort gedaan en wil dat zijn vader laten voelen.

Daarop komt zijn vader naar buiten en doet zijn beklag.

De gevoelens van onvrede die ook hij had bij het leven thuis, komen tot een uitbarsting.

Hij was niet weggelopen, maar hij was ook niet echt thuis.

Zijn verloren zoon is gevonden, maar de zoon die nooit kwijt was geweest blijkt niet in huis te zijn.

De zoon verraadt is zijn commentaar hoe het met zijn hart is.

De oudste zoon is in loondienst.

Want wij zijn net als de verloren zoons uit de gelijkenis. Want geen van tweeën vond in de liefde van God zijn hoogste geluk, maar zocht het ergens anders. Terwijl de Here het ons elke zondag steeds weer voorhoudt: Ik ben uw geluk. En uw geluk is bij Mij te mogen zijn. En al het mijne is het uwe. Leef dan toch zonder reserve uit die onverdiende liefde. Die liefde die Ik vandaag weer heb bewezen in mijn Woord, maar ook in het sacrament van het Heilig Avondmaal. Want in het brood gaf Ik u mijn Zoon tot voedsel en drank voor uw eeuwig geluk. Ja, in dat brood en in die wijn gaf de Here Jezus ons Zichzelf. Laten wij ons dan toch overgeven aan deze liefde en echt bij God gaan wonen. Om vanuit de kracht van Gods liefde kracht te putten om op onze beurt liefde te geven. Aan al die broers en zussen die hier vanmiddag ook zitten. Laten we ons hart openstellen voor hen. Maar laten we ook liefde geven aan al de andere mensen die de Here op ons levenspad zet. Want daarin wordt onze Vader geëerd. Want daarin wordt zijn rijk, dat ook van ons is, gebouwd.

Laat dat toch de vrucht mogen zijn van al de liefde die de Here ons vandaag bewezen heeft in zijn huis. Dat wij als zijn kinderen ons geluk vinden in het leven door Hem, voor Hem en tot Hem.